

20th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

applicable to all the citizens. Now we will have to consider whether it is possible to declare a public holiday in respect of the entire State for this purpose and my own humble submission is that it is not necessary to declare a public holiday to follow the teachings of a certain person or to admire a certain person. On the other hand, Gandhiji has impressed upon us that the best way of celebrating the birthday of a great person is by working harder on that day rather than enjoying that day as a holiday. That is why we do not observe the 30th January as a holiday, but on the other hand we observe that day as a day of dedication and greater service for the cause of the country. Therefore, instead of observing that day as a holiday, let us work harder on that day for the emancipation of our people and let not people be in a holiday mood that day.

“ But having declared that day as a holiday for Malabar, we do not want to go back as far as as Malabar is concerned. Therefore, my respectful submission and request to the hon. Mover of this Resolution would be to withdraw this resolution. He may take it from me that as far as Members belonging to the Government are concerned or as far as Members belonging to my Party are concerned, why, as a matter of fact, as far as all the hon. Members of this House are concerned, they have all the greatest admiration for the life and teachings of Sree Narayana Guru Dev and therefore, let us not make it a controversial issue here. Therefore, I would request the hon. Member to withdraw his Resolution.

“ Even though I am not quite sure about the appropriateness of declaring it a partial holiday, still I shall consider that aspect also and if any decision is reached on that, I shall inform the hon. Members also. With these few words, I request the hon. Member to withdraw his resolution.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in view of the fact that the Hon. Finance Minister has, on behalf of the Government, expressed recognizing the importance of this day and their great admiration for Sree Narayana Guru Dev, and also as the Hon. Minister has stated that he would consider sympathetically to declare a sectional holiday for the Malayalees outside Malabar, I do not press my Resolution.”

The Resolution was by leave withdrawn.

(2) CONSTITUTION OF A COMMITTEE TO EXAMINE THE WORKING OF THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS ACT, 1949.

DEPUTY SPEAKER :—“ The next item is Sri T. C. Narayanan Nambiar's Resolution. The hon. Member will now move his Resolution.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, notice of this Resolution had been given before we discussed the Budget. During the Budget debates, several hon. Members have expressed their opinion; the House had a chance

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [20th August 1955]

and it was also fully and properly utilized for giving suggestions as to how the forests of this State could be managed well. I, therefore, submit, Sir, that my work has become easier.

“ Sir, when I had a perusal of the proceedings of this House of March first week when this subject was debated, I found that the Hon. Minister during his reply-speech which was made in Tamil had on one occasion stated that at some convenient time he would give a translation of that speech in English also. For, hon. Members like Dr. Menon and some others had suggested that when Members on the Treasury Bench, that is, Hon. Minister, say something affecting the policy of the whole State it should be made understandable to all the Members of the House. But I see no such translation of the speech has been issued to us. I hope that the Hon. Minister for Forests when he replies to-day—though he is not present here now—would make his speech in English so that we can understand what the policy of the Government . . . (Interruption.) I refer to his speech made in Tamil during the Budget discussion.

“ Sir, this is a very important subject which should be dealt with very carefully and I think the Hon. Minister for Land Revenue will deal with it properly. Mr. Deputy Speaker, Sir, the expert, scientific opinion in this country as well as elsewhere is that at least one-third of the whole country should be preserved for forests and that then alone the country can be prosperous, since the forest has got its considerable bearing and influence on the climate and on some other matters. The Planning Commission has also asserted this view and to that extent I hope the Planning Commission as also the various State Governments and the Government of India are planning today to have afforestation. But in this connexion I would like to point out the fact that in Madras State even now we are short of forests. In our State we should have 20,000 square miles of forests. At present we are having only 11-30
a.m. 10,000 square miles of forests. As far as Malabar is concerned, even though it is considered to be having big forests, only 658 square miles are covered by Government forests.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has not moved his resolution and it has not been seconded. He must first move the resolution.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ With what I have spoken as an introduction, I move the resolution standing in my name, viz.—

‘ This Assembly recommends to the Government to constitute a committee of officials and non-officials to go into the working of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, and to suggest ways and means for developing the timber industry without affecting the forest wealth of the State.’ ”

20th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“I second the resolution moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ This Assembly recommends to the Government to constitute a committee of officials and non-officials to go into the working of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, and to suggest ways and means for developing the timber industry without affecting the forest wealth of the State.’

“ The motion is before the House for discussion.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ As I have pointed out in my introductory speech, Government have got only 658 square miles under Government forests and 418½ square miles under private forests (that is, those notified by Government as forests), in the district of Malabar. But in Malabar according to the previous census and the knowledge that we have, there are between 2,500 to 3,000 square miles of forests. But unfortunately a major portion of these forests belongs to private landlords.

“ Till 1946, there was no legislation to regulate these private forests. During war period, private landlords were leasing these forests to big merchants and they were indiscriminately cutting these trees. Now the whole landscape has become different and this has influenced the climate of that part of the country. In 1946, when the Preservation of Private Forests Act was enacted, it was stated from the Government side that it was only a temporary measure and a comprehensive legislation was under the consideration of Government. But no comprehensive legislation was introduced. The Act was again extended for two years. Unfortunately in 1951 the Act was again extended. In 1951, an amending Bill was circulated with some valuable suggestions. But I do not know the reason why that amending Bill was not passed and as to what happened to it afterwards. In 1953, the Act was again extended with some minor amendments. For example, under section 3 with regard to fugitive cultivation, a minor amendment was made.

“ With regard to the administration of these private forests, I wish the Government are alive to the realities of the situation. Let them be aware of what is happening actually in these forests. The Act is there to preserve private forests. It is called the Madras Preservation of Private Forests Act. But as a matter of fact it is not the preservation of forests that is going on. It is only denudation of forests that is going on. I may be pardoned if I say that this Act cannot be called as the Preservation of Private Forests Act but only as Denudation of Private Forests Act. It is sometimes argued that restrictions imposed by landlords on these timber merchants has created all this trouble. It is not so. It is expected that these merchants who want to cut trees should submit their proposals first and then the Revenue Department

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[20th August 1955]

will enquire into the propriety of the lessee. Afterwards the Forest department will verify them and then certain trees are marked. There are two kinds of cutting trees. One is that of selective-felling and the other is clear-felling. When these trees are marked, as a matter of fact no officials are there to supervise the same. What happens is these merchants enter the forests and mark. For example, for a tree they will give the mark as No. 1. But the same No. 1 will be put for another 100 or 150 trees. If No. 1 is given for one tree, for another 149 trees, these merchants will give the same No. 1. There is nobody to supervise. Moreover only one officer will be in charge for 6 to 10 miles. Thus indiscriminate cutting of trees is going on. Nobody can enter the forests also. Therefore no effective check is there to prevent indiscriminate cutting of trees. What I want to submit is the administration of forests has become a source of corruption. On the floor of the house, Sri Gopalan Unni has given certain suggestions last time as to how things could be improved. I regret to note that nothing substantial has been done and no improvements on the lines suggested by him have taken place. Even now there are allegations against the administration of forests in Attapadi, Silent Valley and other places. If the Hon. Minister for Land Revenue and the Hon. Minister in charge of forests were kind enough to consider my suggestion and constitute a committee composed of the Members of this House or some officials or non-officials, and if the committee were to enquire into the working of this Act in certain areas like Walluvanad, Ernad and other taluks, I am sure and I assert that I shall prove it to the committee, that the provisions of the Preservation of Private Forests Act have been wilfully violated in those areas. There is no governance of the rules prescribed under this Act so far as those areas are concerned. Therefore I say that this is a serious matter which should be enquired into by the Government.

“ With regard to the income derived from the forests in Malabar, Government are getting Rs. 22 lakhs per year. Recently when we discussed this matter in the Planning Board constituted for Malabar and also with some non-official committees, we have come to the conclusion that this income could be enhanced to Rs. 1 crore provided sufficient attention is paid to the preservation of forests in Malabar and to the timber industry. My request is that Government should not continue their present policy that whatever happens in Malabar need not be attended to, even though concrete suggestions are given to remedy the defects. There are valuable soft wood trees which are becoming extinct. ‘Ulur-mav’ is one such variety. There are various such varieties. There should be regeneration and replanting of these varieties. Of course rules prescribe that whenever the timber merchants cut those trees, they should regenerate and replant those trees. But that rule is not followed at all. Therefore, it is very necessary that Government themselves should come to the picture. I do

20th August 1955]

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

not think there is any justification in continuing these vast areas of forests as private forests. I know Government will say that there are constitutional difficulties and that large amounts will have to be invested for nationalising these forests. As a matter of fact, this point has been discussed with some of the big landlords who are having extensive areas of forests in Nilambur. Even yesterday I had the privilege of discussing this question with some of the responsible members belonging to the Nilambur Palace. They were quite willing to hand over these forests to the Government. The question is about the payment of compensation. I suggest that the Government need not pay the entire amount as compensation immediately, to such of those persons who are well off. We do not want to confiscate their property. Therefore, the amount of compensation can be taken as a compulsory loan at a reasonable rate of interest. After 10 or 15 years we can pay them. The amount thus taken as loan can be utilized for developmental activities. We will get considerable income from these forests which could be utilized for paying compensation. That is my suggestion and I hope the Government will consider these matters.

“ I have suggested in my resolution the constitution of a committee of officials and non-officials to go into the working of the Madras Preservation of Private Forests Act and to suggest ways and means for developing the timber industry without affecting the forest wealth of the State. It is absolutely necessary that the Government should consent to give their acceptance to this resolution. They should also subscribe to the view that such a committee would be very helpful. That is why I request the Government to accept this resolution and constitute a committee to go into this question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, we are now preparing a scheme of planning and it is but meet and proper that on such occasions matters which are vital to the country's national wealth are taken into consideration. The forests of Malabar have been the envy of nations for generations past, but the present position of the Malabar forests is certainly deplorable on account of the ruinous activities of private landlords without any regard for national interests. There has been spoliation and pillage of our forests and excellent and beautiful wild forests have now been reduced to deserts. That is why we do not have the same pride as before, regarding Malabar forests. It is time that the State intervenes and preserves this kind of national wealth for the benefit of the future generation and the country at large. There is hardly any question therefore that forests must be tackled at a national level and it is not a matter of either interfering or regulating private rights.

“ If we agree that forest is a national wealth—and there can be no dispute about that—the question is how to set about the job? By preserving the national forests, the national wealth of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [20th August 1955]

country is preserved. What is the present position of the forests of Malabar— It is really ruinous and painful. The forests in Malabar are largely private forests owned by private janmis who consider their self-interest as predominant and completely disregard the national interests. We know that during the War period, quite a large number of forests have been denuded practically. There has not been any corresponding plan of afforestation. Deforestation has been going on, on a large scale, but afforestation has not been proportionately kept up. The pace of afforestation has almost been next to nothing in Malabar. It was under such circumstances that the Madras Preservation of Private Forests Act was passed in 1946. But this enactment has been administered in such a way that one more section of the community has considerably gained on account of this Act and that is the Forest department. It is not as if the timber exploiters, the merchants, have found any obstacle. It is not as if the owners of private forests have found any difficulty in exploiting the forests. It is only adding one more section of the community to share the spoils of the booty, namely, the lower rungs of the Forest department. It is really unfortunate that the officials of the Forest department, instead of enforcing the Act, have really done something for which the country cannot pay them any credit. It is common knowledge that the Act is being maladministered. For a number of years the Act has been on the Statute Book, but the forests have also been vanishing all the same. It must be within the experience of some of the Ministers here, who have travelled round Malabar and have gone over to Coorg that beautiful forests between the green wilds on the Coorg hills and the adjoining hills of Malabar on the other side of the river are all barren—I should think, eroded—on account of the denudation of the forests there. We have heard stories of wild animals roaming about those forests in those days, but now they are all barren and bereft of trees and we do not have any forests at all on the Malabar side. The Act was passed as a tentative measure and as a provisional remedy, more as a sort of control, eventually leading to some other constructive and comprehensive legislation. Though the Act was passed in 1946 and although we are in 1955 after one Five-Year Plan, no comprehensive legislation to promote the forest wealth of the country has been brought up. Absolutely nothing constructive has been done. Year after year or once in two years, we are simply extending the life of the present enactment which has been working unsatisfactorily. It is time that we change it. Not merely that. The avowed object of the present enactment was only to impose some kind of control awaiting some comprehensive measure. Nine years is too long a period for constructive proposals to come forward. I would therefore impress upon the Government to appoint a committee consisting of experts, Members of Legislature and other officials to go into the question of how we could save the forests of Malabar for the benefit of the country at large.

20th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

" In this context, certain suggestions like nationalization of forests have come forward. Nationalization of forests is very necessary and that is the ultimate solution. So long as forests can be classified as something higher, as something different from the ordinary land, there is no harm in the State intervening and saying that forests are vitally important for the life of the community and that they must be taken over by the Government. Nationalization is desirable under such circumstances and nobody can argue against that. Of course, there is the question of finance. The Constitution has been amended and just compensation, not justifiable, is what we could pay. But still there may be people who may insist upon some kind of just compensation on the basis of the Land Acquisition Act rates being paid, which means that the country will be ruined or perpetually mortgaged to the owners of the forests, if we are going to pay compensation on that scale. We cannot pay compensation at that rate. I wish to make a suggestion in this House and I hope it will receive the serious attention of the Members of the Cabinet in charge of this matter. There is no question of the ownership of these private forests continuing to vest in their present owners, because they have betrayed the trust reposed in them by the nation. It is very necessary to nationalize all private forests. How are we to do it? If we start with one or two forests, the owners of other forests will definitely know that one day or other, their forests also would be acquired by the Government, and they will exploit their forests to the utmost possible extent and there will be nothing worth mentioning left at the time of acquisition. It is therefore necessary that all private forests should be nationalized all at once. But this will involve the investment of a huge amount of money all at a time. Even Rs. 50 lakhs or Rs. 60 lakhs may not be adequate to meet a tithe of the needs of Malabar, as will be seen from the Nilambur experiment. Are we in a position to acquire all the forests at a stretch? No. That years and years have to be spent on land acquisition proceedings is also a factor to be taken note of. So the alternative is this. Just as the Court of Wards takes over the management of a minor's estate and gives to the minor the surplus income left over after deducting the cost of administration of that estate, the Government can by suitable legislation take over the management of all the private forests of Malabar at once and proceed with their acquisition in due course. If the acquisition proceeds step by step, even the unacquired forests will be under the control of the Government and therefore they will not be completely exploited or wasted to the detriment of the country.

11-50
a.m.

" It is quite clear that the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, must go. That Act was passed only as a provisional legislative device. It must be removed from the Statute Book, but only after a comprehensive forest legislation is brought into being. I suggest that the House may pass this resolution and

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [20th August 1955]

request the Government to appoint a committee consisting of officials, non-officials representing all the elements interested in the matter, and experts to advise the Government on a comprehensive forest policy. I also suggest that nationalization may be taken up. But pending nationalization, the management of private forests may be taken over as this need not wait for an improvement in the financial position of the State. This is immediate, this is urgent and it has got to be done right now."

11-5

.mu.

SRI C. H. KANARAN :—"മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി സിറ, സർ, നമ്മുടെ വന സമ്പത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തെ സുഗമമാക്കുന്ന ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് വനസമ്പത്തിനെപ്പറ്റിയും അതിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയും വളരെയൊക്കെ പ്രസംഗിക്കാറുണ്ട്. വനം വകുപ്പിന്റെ ഫാക്ട് വഹിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ബഡ്ജറ്റ് ചർച്ചയ്ക്ക് വരുമ്പോഴെല്ലാം അവസാനമായി വനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തയായി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യും. ആ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ ഭരണവും ഉടനെ രാജ്യമെല്ലാം നന്നാക്കിക്കളയും, അതിനെക്കുറിച്ചു ഇനി അർദ്ധം സംശയം ഉണ്ടോ എന്നു്. അടുത്ത ബഡ്ജറ്റ് വരുമ്പോഴും മന്ത്രി നന്നായിട്ടു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യും. എല്ലാവരും കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യും. അത്രതന്നെ. പ്രസംഗമല്ലാതെ കാര്യത്തിലൊന്നുമില്ല . . . "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"കാடு വளർപ്പു പാതു കാப்பு என்பதைப்பற்றி நான் பட்டுஜட் பிரசங்கத்தில் பேசியதெல்லாம் சர்க்கார் வசத்திலுள்ள காடுகளைப்பற்றி பேசினேனேயொழிய பரையேட் பாரஸ்டுகளைப்பற்றி நான் பேசவில்லை."

SRI C. H. KANARAN :—"സർ, കണക്കുകൾ വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. പ്രസംഗമല്ലാതെ പ്രവൃത്തിയൊന്നുമില്ല. വനസമ്പത്തു വലുപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഒന്നാമത്തെ പത്ത് വസതുവലയിൽ 75 ലക്ഷം ഉറപ്പുകയാണ് നിക്ഷിപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ ചെലവാക്കിയതു വെറും 25 ലക്ഷം മാത്രം. ഇതു എന്തുകൊണ്ടു് ഇത്രയ്ക്കു കുറഞ്ഞുപോയി? കണക്കു നോക്കാൻ മറന്നുപോയതുകൊണ്ടാണോ? ഇതൊരു തരം പററിയല്ലോണം. എഴുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പിക ചെലവു ചെയ്യണമെന്നു പറയുകയും 75 ലക്ഷം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടാ എന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഒരു ആശങ്കയെന്നാണ്. ചെലവുചെയ്യാൻവേണ്ടിയല്ല നിക്ഷിപ്യുന്നതെന്നു ചുരുക്കം. അസംസ്ഥിതിയിൽ ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ഉദ്ദേശമല്ലാതെ നിക്ഷിപ്യുന്ന സംഖ്യകൾ ചെലവാക്കണമെന്നോ നമ്മുടെ വനസമ്പത്തു വലുപ്പിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ആശങ്കയായ ആഗ്രഹം ഗവണ്മെന്റിനില്ല. 75 ലക്ഷം നിക്ഷിപിച്ചിട്ടു വെറും 25 ലക്ഷം മാത്രം ചെലവാക്കിയെന്നതു് ആ ആശങ്ക ത്തരയില്ലായ്മയെയാണ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതു്. 75 ലക്ഷമെന്നു എഴുതിയ കോലത്തുതന്നെ അതു ചെലവാക്കണമെന്ന വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനൊണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ വെറുതെ കുററാരോപണം നടത്തുകയാണെന്നു ധരിക്കരുതു്. കണക്കുവച്ചുകൊണ്ടു് പറയുകയാണ്. ഇനിയും ഈ മട്ടിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് കഴിച്ചുകൂടാമെന്ന വിചാരമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കുള്ളതെങ്കിൽ മന്ത്രി പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കാൻ അർദ്ധകരം വളരെ കുറയു. അതാണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. സി. ഗോപാലനല്ലിയുടെ കവിത തുളുമ്പിനിന്ന പ്രസംഗം കേട്ടു രാൻ ആനന്ദത്തിലാറടി, ഇനി നാടെല്ലാം കാടാക്കിയിട്ടേ ബാക്കികാഴ്ചമുള്ളു എന്നെല്ലാം ചന്തത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ടു് പോയ്ക്കിഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അടുത്ത ബഡ്ജറ്റിനാണ് മന്ത്രി പ്രസംഗവുമായി വീണ്ടും വരുക. ഈ നയം ഒരു മാറിയേ നീകൂ."

"സർ, കാടുകൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്ന ഭയങ്കരമാർ, അവർ ചില്ലറക്കാരൊന്നുമല്ല, മരരാജാക്കന്മാർ മലബാറിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഉള്ളതു്. മരക്കുപ്പവടക്കാരെന്നു പറഞ്ഞാൽ മലബാറിലെ രാജാക്കന്മാരാണ്. ഈ മരരാജാക്കന്മാർ മന്ത്രിമാരിയാത്തവരല്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട വനംവകുപ്പു മന്ത്രിതന്നെ മലബാറിലെ മരരാജാക്കന്മാരെ ഇന്നും ഇന്നലെയും

20th August 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

കണ്ടിട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ അതസംഗ്ഗി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ മന്ത്രിമാർ ആ മരരാജാക്കന്മാരെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നില്ല. പറഞ്ഞാൽ വളരെ പറയാനാണ്. കണ്ടമാനം കാട്ടുകെട്ടെ വെട്ടി നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മരരാജാക്കന്മാരെ പിടികൂടാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തുകാണുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല നടപടി എടുക്കാത്തത്. മന്ത്രിമാർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, മന്ത്രിസഭ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഗവണ്മെന്റ് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഈ വനം കവർച്ചയ്ക്കുനേരെ ഗവണ്മെന്റ് കണ്ണടയ്ക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാനമായ ചാർജ്ജ്. ആവശ്യിച്ചുവെത്തിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാലും അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണ്ണിൽ പെടുകയില്ല.

“സർ, മലബാറിൽ 658 ചതുരശ്രമൈൽ ഗവണ്മെന്റ് വനങ്ങളും 418 ചതുരശ്രമൈൽ സ്വകാര്യ വനങ്ങളുമുണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. ഇതു രണ്ടുംകൂടെ ചേർത്താലും മലബാറിന്റെ ആകെ വിസ്തീർണ്ണത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നു മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. നാലിലൊരു ഭാഗമെങ്കിലും വനമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ശാസ്ത്രീയപ്രായശ്ചിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ 384 ചതുരശ്രമൈൽ വനങ്ങൾകൂടി അവിടെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാലുനൂറ്റിപതിനെട്ടു ചതുരശ്ര മൈൽ സ്വകാര്യവനങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ വനമുണ്ടോ എന്നറിയാം സംശയമാണ്. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു മാന്തറവാടിയിലേക്കു പോയാലും ശരി, കോട്ടിക്കോട്ടനിന്നു വയനാട്ടിലേക്കു പോയാലും ശരി, ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള കാടകളും വെട്ടിത്തെളിച്ചു ദൈവാനന്ദമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. ഇന്നു വനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം വെറും 50 ലക്ഷം മാത്രമാണ്. രണ്ടാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലേക്കിലും ശരിയായിട്ടു കാട്ടു വളർത്തുള്ള ഒരു ഏല്പാടുണ്ടാക്കിയാൽ വനങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ടരക്കോടി ഉറപ്പികയിലധികം വരുമാനമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് കാണുന്നത്. സർ, കാട്ടു വെട്ടുപിടിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള പദ്ധതികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നുള്ള വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടികളെന്തെല്ലാം, വനസംരക്ഷണത്തിന്നു ഇന്നു നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെ നടക്കുന്നുവെന്നെല്ലാം പരിശോധിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. മുഖത്തെ നമ്മുടെ മുഖ്യ മന്ത്രി ശ്രീ സി. രാജഗോപാലാചാരി കരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി വനംവകുപ്പു പോലെ അതിമതി നിറഞ്ഞ ഒരു വകുപ്പ് വേണ്ടിയില്ലെന്ന്. അതുതന്നെയാണ് ഇന്നത്തേയും സ്ഥിതി. വനംവകുപ്പിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടെങ്കിൽ ശമ്പളമില്ലാത്തതെന്നു അവർ പണിയെടുത്തുകൊടുത്തോ എന്നു എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. അത്രയധികം പണമാണ് അവർ മറ്റു വഴികളിലൂടെ കിട്ടുന്നത്. ഇഷ്ടപോലെ മരം മുറിക്കാനുള്ള സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ എത്ര ആയിരം ഉറപ്പിക വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ തയ്യാറുള്ള മരരാജാക്കന്മാരാണ് മലബാറിലുള്ളത്. ഈ മരംമുറിക്കലിൽനിന്നും അത്രയ്ക്കു വമ്പിച്ച ആദായമാണ് അവർ കിട്ടുന്നത്. വനസംരക്ഷണത്തിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചില കമ്മിറ്റികളെല്ലാം രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. റെയിയൽ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കമ്മിറ്റികളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആരോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കമ്മിറ്റികളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചില്ല. മരം മുറിക്കലിനെ തടയാനും വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുമല്ല, കൂടുതൽ മരം എളുപ്പത്തിൽ കക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ കമ്മിറ്റികളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു പറയുകയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി. കാരണം ഇത് വനസംരക്ഷകന്മാരുടെ കമ്മിറ്റികളല്ല, മരംമുറിയന്മാരുടെ കമ്മിറ്റികളാണ്. ഈ കമ്മിറ്റികളിൽ എത്ര മരംമുറിയന്മാരുണ്ടെന്നു ആദ്യം പരിശോധിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലത്. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും കൂടുതൽ മരം മുറിക്കുന്നതെങ്ങനെ, എളുപ്പത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മരം എങ്ങനെ കക്കാം എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കമ്മിറ്റികളാണ് ഇതെല്ലാം. ഈ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരെ ഒരു ചെന്ന് കണ്ടാൽ, അതായത് കാണേണ്ട മട്ടിൽ കണ്ടാൽ (അത് ഏല്പാട്കാം അറിയാം, ആ ഇടപാടുകളെല്ലാം അത്രയ്ക്കു പരസ്യമാണ്) എത്ര മരം വേണമെങ്കിലും മുറിക്കാം. ഇത്ര സൗകര്യമായിട്ടു നാട്ടു മുഴുവൻ കക്കാൻ കാട്ടു മുഴുവൻ കക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ചില കമ്മിറ്റികളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുമോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം. ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ദയവുചെയ്തു നാട്ടിന്റെ നന്മയെ കാരു, കാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധി

[Sri C. H. Kanaran]

[20th August 1955]

യെക്കരുതി ഈ കമ്മിറ്റികളെയെല്ലാം ഉടനെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന്. പകരം നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസ്യമുള്ള ആളുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തി, കാടുകളെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തി, നിയമ സഭാംഗങ്ങളും മറ്റു ജനപ്രതിനിധികളും അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുക. മരം മുറിക്കലിനെ തടയാനും വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും അത്തരം ഒരു കമ്മിറ്റിക്കേ സാധ്യമാകൂ. ഇന്നത്തെ കമ്മിറ്റികൾ പിരിച്ചുവിടാത്തതിടത്തോളം കാലം കൂടുതൽ കൂടുതൽ കഷ്ടം. അതിനെ തടയാനും സാധിക്കാതെ വരും.

“സർ, മരം മുറിക്കുന്നതിന്നു വെർമ്മിറു കിട്ടാൻ തഥാസ്തിഭാഷാണ് അപേക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടത്. അനധികൃതമായി വെർമ്മിറുകൂടാതെ മരംമുറിക്കുന്നതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാനും തടയാനുമായി ഒരു താലൂക്കിൽ ഒരു റേഞ്ചറും രണ്ടു ഫോറസ്റ്റർമാരുമാണുള്ളത്. ഒരു റേഞ്ചറേയും രണ്ടു ഫോറസ്റ്റർമാരേയ്ക്കുകൊണ്ടു ഒരു താലൂക്കിലെ വനങ്ങളെയെല്ലാം സംരക്ഷിക്കാമെന്നു കരുതുന്നതിൽപ്പരം വിഷിതം മറ്റൊന്നുമില്ല. ചെറിയ ശമ്പളക്കാരാണ് ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. അവർ ചിലർ കൈകൂലിയെല്ലാം വാങ്ങി വരവു വലുതാക്കി പ്രതിമാസം വെറും സാധാവികമാണ്. അതവർ ചെലുതിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെയുള്ള ഒരു റേഞ്ചറേയും രണ്ടു ഫോറസ്റ്റർമാരേയും വച്ചുകൊണ്ടു വനങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു വ്യാജോഹരം കൈവെട്ടിത്തീട്ടു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളുമടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു കൊടുക്കട്ടെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ആവശ്യമായ ഒരു ശ്രമം നടത്താൻ ഗവണ്മെന്റു കരുതുക മാത്രം എന്നാണ് ചോദ്യം. വകതിരിച്ചു മുറിക്കൽ (select felling) നിരത്തി മുറിക്കൽ (clear felling) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം ഏല്പാട്ട് ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. ഇത് എവിടെയെല്ലാം അനുവദിക്കാം, മരങ്ങൾ മുറിച്ചുനീക്കിയാൽ അവിടെ ഏതുതരം മരങ്ങളാണ് നട്ടുവളയ്ക്കേണ്ടത്, നമുക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ എത്ര വനമുണ്ട്, കടലാസ്സിൽ കാണുന്ന വനങ്ങളിൽ എത്ര ഭാഗം ഇന്നു ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇനി എത്ര സ്ഥലം വനമാക്കണം എന്നെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഈ കമ്മിറ്റി അന്വേഷിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയതരം ഒരു സമ്പത്താണ് നമ്മുടെ വനങ്ങൾ. അതിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതു സാധ്യവ്യക്തികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. മലബാറിലെ ഭട്ടയികം വനങ്ങൾ ഇന്നു സാധ്യവ്യക്തികളുടെ കയ്യിലാണ്. അതെല്ലാം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതാണ്. സാധ്യവ്യക്തികൾ ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നമുണ്ട്. ആരാണ് ഈ പ്രതിഫലം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്? പ്രതിഫലം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരം ഈ അസംബ്ലിക്കു തന്നെയാണ്. ഭരണഘടനയിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയതോടുകൂടി വില നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരമെല്ലാം ഈ അസംബ്ലിക്കുതന്നെയാണെന്നു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു വില നിയന്ത്രിക്കാം. കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത വിലയെന്നും നിയന്ത്രിക്കേണ്ട. കൊടുക്കാവുന്ന വില നിയന്ത്രിച്ചാൽ മതി. ഇനി ഈ വനങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമായതിന്റെ ചരിത്രം ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാലറിയാം ഇതിനു വില കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ലെന്ന്. പണ്ടുതന്നെ കയ്യകളിലൂടെ കിട്ടുകോട്ട നോക്കിന്നു പറഞ്ഞു അന്നു കാണുന്ന ആ മലയെല്ലാം എന്റേതാണെന്നും. മറ്റുള്ള പറയാനാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ സമ്പാദിച്ച സ്ഥലങ്ങളാണിതെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ വില കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽതന്നെയും മോക്കമാനം വരാതില്ല. ഇത്രയുകാലം അവർ അനുഭവിച്ചു. അവർ അനുഭവിച്ചിട്ടെല്ലാം മടക്കിത്തന്നെന്നു നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മേലാൽ ഇതു നടപ്പിലെന്നു മാത്രമേ നാം പറയുന്നുള്ളൂ. അതു പറഞ്ഞാൽ നടക്കുമോ, അതു ഭരണഘടന അനുവദിക്കുന്നതോ എന്നെല്ലാം ചോദിക്കുവാനുണ്ട്. അത്രയ്ക്കു നിവൃന്ധനമില്ലെന്നിൽ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകതന്നെ. എത്ര കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരം ഈ അസംബ്ലിക്കുതന്നെയാണ്. അതിലാകാം സന്ദേഹമില്ല. കരേക്കിന്നു അഞ്ചോ പത്തോ വില നിയന്ത്രിക്കാം. അതും ഉടനെ കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു പത്തു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു കൊടുക്കു അക്കു വിധത്തിൽ കടപ്പത്രങ്ങൾ മുക്കുകതന്നെ ഉടനെ സാധ്യവ്യക്തികളെല്ലാം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. അതിന്നു ഒട്ടും വൈകിക്കൂട. വൈകിയാൽ കഷ്ടത്തിന്നു വലിയ ആവശ്യമാണ് സഭാവിഭാഗം പോകുന്നത്. കാട്ട് കാടായിട്ടു കിട്ടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒട്ടും അമർത്തിക്കാതെ നടപടികളെടുക്കണം.

20th August 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ഗവർണ്ണ്റ്റ് സ്വകാര്യവനങ്ങളെ ഏറ്റെടുക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നുവെന്ന ഒരു സൂചന കിട്ടിയതു മുതൽക്കു് വനങ്ങളെല്ലാം വെട്ടി നശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. സകല മരങ്ങളും കുററിപ്പോയു് നിറുത്താതെ ഇന്നു വെട്ടിമാററിരിക്കാണിരിക്കയാണു്. അതു കൊണ്ടു് ഈ സ്വകാര്യവനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ കലശലായമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഏറ്റെടുക്കാൻ വനങ്ങളും മരങ്ങളുമെന്തും ബാക്കിയുണ്ടാവുകയില്ല. കാട്ടു കാടായിട്ടു കിടന്നുമെങ്കിൽ ഗവർണ്ണ്റ്റ് ഉടനെ ഇതെല്ലാം ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

“സർ, ഈ പ്രമേയത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നപോലെ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സംഘടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്ണമെന്റു വിജയപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഇതു പ്രതിവകത്തുനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയമല്ല, ഇവരെത്തിരു് ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുവരുന്നു, ഞങ്ങൾ എന്തിനു ഇത് സ്വീകരിക്കണം എന്നെല്ലാം ചിന്തിക്കാതെ ഇതു നമ്മുടെ വനസമ്പത്തിനെ രക്ഷിക്കാൻ എത്ര കണ്ടു ഉപകരിക്കും, ഇതിൽ കാര്യമുണ്ടോ, എന്നുമാത്രം പരിഗണിച്ചു ഈ പ്രമേയത്തെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രതിവകത്തുനിന്നും ഒരു ബില്ലോ പ്രമേയമോ കൊണ്ടുവന്നാൽ മന്ത്രിമാർക്കു വലിയ വയറൊരിരിക്കില്ലാത്തു്. ആ നിലക്കു മറന്നും. ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നു വന്നതായാലും അതിൽ കാര്യമുണ്ടോ, അതു് രാജ്യനന്ദനായവശ്യമാണോ എന്നതായിരിക്കണം നോട്ടം. ഇപ്പോൾത്തന്നെ മരുമകുഞ്ഞായും സംശയ നിവാരണ ബില്ലു് ഒരു അനൗദ്യോഗിക ബില്ലായിരുന്നിട്ടും അതു നല്ലതാണു്, അതിനു ഏകകണ്ഠമായ പിന്തുണയുണ്ടു് എന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി ഗവർണ്ണ്റ്റ് സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതൊരു നല്ല മനോഹരതയായാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഗവർണ്ണ്റ്റ് കക്ഷിനോക്കാതെ, ആളുകളെ തരംതിരിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു് എന്നിങ്ങു് ഗ്രഹമില്ല. ആ മട്ടിലുള്ള ഒരു സർവ്വവനം ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും ഞാൻ ഗവർണ്ണ്റ്റ് മന്ത്രിയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കക്ഷി ഭേദമന്വേ സകലരും ഈ പ്രമേയത്തെ ബലമായി പിന്തുണയ്ക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER:—“ റിപ്പോർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പെഷൽ സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ശ്രീ കൃഷ്ണയ്യർ, ശ്രീ സി. എച്ച്. കണാരൻ വളരെ വിശദമായി സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞ സമിതിക്കു് എനിക്ക് അധികം പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഒരു കാട്ടുരാജ്യത്തിൽനിന്നു് വരുന്ന ആളെന്ന നിലയ്ക്കു് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ഉള്ളതു് നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാമെന്നുള്ള പൂർവ്വാധാരം ഗവർണ്ണ്റ്റ് ഈ സഭയ്ക്കു് കൈവെടിയിണക്കണമെന്നാണു്. നിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കു്തോറും നിയമത്തെ ലംഘിക്കാൻ ഉള്ള വാസനയു് മനുഷ്യനു് വളർന്നു വരുന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. വനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഈ രാജ്യത്തു് മറ്റൊരിടത്തും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിയമലംഘനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അഴിമതികളെപ്പറ്റിയും ഗവർണ്ണ മെന്റു സഭയ്ക്കും നല്ല അറിവുണ്ടു്. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ ചില കടംകൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചാലെ മതിയാകൂ. ഞാൻ പറയുന്നതു് ചിലർക്കു് രുചിച്ചില്ലെന്നു് വരുന്നതും പക്ഷെ സാധ്യമല്ലാത്ത കാര്യമാണെന്നും ചിലർക്കു് അറിയാത്തതും ഒരു ഹിറീയുടെ നമ്മു് സ്വീകരിച്ചാലെ നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമല്ലോവെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഭോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മരക്കുറവായെന്നു് പ്രശസ്തിയുള്ള കല്ലായി മാർറു് നമുക്കുണ്ടു്. കല്ലായി മാർറുറിനെ ഭേദസാൽക്കരിക്കാത്തീടത്തോളം കലം മലബാറിനെ വനങ്ങളെ നിയമാനുസരിച്ചാ മറ്റൊരു സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് എനിക്ക് സംശയമാണു്. കല്ലായി മാർറു് ഭേദസാൽക്കരിച്ചാൽ മാത്രമേ പശ്ചിമഘട്ടത്തോളത്തെ വനങ്ങളെ വേണ്ടുവണ്ണം സംരക്ഷിക്കാൻ അതിൽനിന്നു് ആദായമുണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാത്തപക്ഷം എത്ര നിയമമുണ്ടാക്കിയാലും അവയെ അംഗീകാരമുള്ള മാർറുങ്ങൾ ആളുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ആളുകൾക്കു് കുറച്ചുകൂടെ സൽബുദ്ധി ഉണ്ടായെങ്കിലല്ലാതെ ഒരു കാര്യവും നേരേ നടക്കുകയില്ലെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. അതുണ്ടാണു് നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു് കുറേക്കൂടെ സൽബുദ്ധി നൽകുവാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നോട്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ഞാൻ എന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നുമാണു് ഇതെല്ലാം പറയുന്നതു്. വനസംരക്ഷണനിയമം ഇന്നു് നടപ്പിലാക്കുന്നതെന്നതായെന്നു് എനിക്ക്

12.08
p.m.

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [20th August 1955]

നേരിട്ടറിയാം. റിസർവ് വനത്തിന്റെ ഇടയിൽ (enclaves) കൃഷിചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന വല്ല സാധുക്കളേയും കാലികൾ മുളയുടെ ഒരില കടിച്ചുപോയാൽ ഉടനെ കേസ്സെടുക്കുകയായി. ഉണങ്ങി വേിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു മരക്കായ് വീറകിടന്നപ്പോൾ കൊണ്ടുപോയാൽ കേസ്സായി. മരത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഇല പറിച്ചാൽ കേസ്സാണ്. അതേ സമയത്തു പാസ്റ്റിലാന്റെ ലക്കക്കണക്കിനു ഉറപ്പിക വിലപിടിപ്പിച്ച മരങ്ങൾ ചിലർ കൺ മുവിൽകൂടെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയാലും യാതൊരു കേസ്സുമില്ല. അഴിമതിയും കൈക്കൂലിയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനു ഒരു യന്ത്രമുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ. അപ്പോഴറിയാം വാസ്തവം. വനങ്ങളേയും മരക്കമ്പോളത്തേയും ദേശസാൽക്കരിക്കാതെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

“മറ്റൊരു കാര്യം എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്. വനങ്ങൾ നാട്ടിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, നമുക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ വനങ്ങളുണ്ടാകണമെങ്കിൽ വനങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു വനബോധം വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് സാദ്ധ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രചരണം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വനമഹോത്സവം കൊണ്ടാടിയതുകൊണ്ടാണു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വനങ്ങളുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഉറപ്പിക ഏല്പിയം ചെയ്യാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു രൂപമാണതു. രൂററിനു അഞ്ചു മരമെങ്കിലും മുട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു. കോൺട്രാക്റ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലൊ (like road contract system) പൂർണ്ണരൂറർ സമ്പ്രദായത്തിലൊ മരങ്ങൾ നട്ടുവളർത്താൻ ഏല്പിപ്പു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പക്ഷെ വിജയിച്ചേക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഒരു 100 ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് മരം വച്ചുപിടിപ്പിച്ചാൽ ഇതു ഉറപ്പിക പാരിതോഷികം തന്നുകൊള്ളാമെന്നുള്ള കരാറിൽ അതിൽ താല്പര്യമുള്ള ആളുകളെ ആ പ്രവൃത്തി ഏല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു വിജയിക്കുതിരിക്കുകയില്ല. കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും കോയമ്പട്ടൂർ വഴിക്ക് മദ്രാസിലേക്കു വരുമ്പോൾ നിർമ്മിക്കുന്ന മായ വിസ്തൃതപ്രദേശങ്ങൾ പൂച്ചുപോയില്ലാതെ പരന്നു കിടക്കുന്നതു കാണാം. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കോൺട്രാക്റ്റ് സിസ്റ്റമുകാരും ആദായകരമായി മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നൊരു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. അടുത്ത അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലത്തിനുള്ളിൽ ചില നിശ്ചിതപ്രദേശങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവിടെ ഈ മട്ടിൽ മരം നട്ടുവളർത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ ഈ എളിയ അഭിപ്രായത്തെ സഭ മുഖാമുഖം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

12-15
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really glad that the hon. Member who moved the resolution has realized the importance of forest wealth in the country and is anxious to preserve it for the nation. Only, Sir, he blissfully forgets this aspect of it when he asks me to assign lands indiscriminately on the hill slopes and also when he wants me to shelter all trespassers and all squatters on the hill slopes. It has been realized that a certain portion, say one-third or one-fourth or some such portion should be under 'Forest' area in any country in order to have a proper agricultural economy and I am glad that at least in the Malabar district there is a vast area under 'Forests.' Now, this question refers only to the forests under the private management of the people. Because there has been indiscriminate felling of trees, the Government thought it fit to bring in an Act to preserve the trees in the private owned forest area. That was in the year 1949 and it has been extended from year to year.

“ Now, Sir, the Government are almost ready with a comprehensive Forest Amendment Bill and it is proposed to introduce the provisions contained in the Private Forests Act in the prospective Bill. I submit therefore that there is not much of a necessity

20th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

for a committee to go into this question because that Bill will be referred to the Select Committee and the hon. Members who are interested in the preservation of forests will be on the committee. Therefore, Sir, this committee will not be necessary."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am glad to know, Sir, that it is under the active consideration of the Government to bring in a comprehensive legislation on ' Forest '. But, in this connexion I may point out to the Hon. Minister as well as to the House that we, on this side, never have insisted or demanded of the Government to lease or to assign lands which will affect the afforestation of the State. On the other hand, Sir, in between the forest hills, there are as a matter of fact, many thousands of acres of marshy land which can be cultivated. For example, in Nilambur 20,000 acres of such lands are available. In Koothali Estate also, such lands are available. We have demanded only such lands and requested the Government for assignment and not such of the lands, the leasing or assigning of which will affect afforestation. We are more anxious than the Hon. Minister for Land Revenue that the forest wealth of our country should be preserved. We are not even second to him in this respect. I hope the Hon. Minister has given an assurance that a comprehensive Bill, which we are all waiting to see, will be moved in the next session. Therefore, I do not press my resolution."

Resolution of Sri T. C. Narayanan Nambiar was by leave withdrawn.

(3) RECOMMENDATION TO THE GOVERNMENT OF INDIA TO AMEND THE ARTICLE 334 (b) OF THE CONSTITUTION.

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member is not in his seat. So, the Resolution is deemed to have been withdrawn."

(4) SETTING UP HARIJAN COLONIES IN RURAL AREAS AND TO START A MODEL HARIJAN COLONY AT SALEM.

The resolution was withdrawn.

(5) FALL IN PRICES OF AGRICULTURAL PRODUCTS.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I withdraw my resolution."

(6) STEEL PLANT AT SALEM.

* SRI A. K. SUBBIAH :—" Sir, I move the following resolution standing in my name :—

' This House recommends to the Government to urge upon the Union Government to locate one of the two contemplated steel plants at Salem, in view of the availability of iron ore in abundance in Salem and its close proximity to Neiveli in South Arcot district.'